

## **Dr. David A. deSilva , Waebrania, Kikao cha 9, Waebrania 10:1 9-39: Vumilia hadi Wokovu**

© 2024 David deSilva na Ted Hildebrandt

Mwandishi amepishana kati ya maelezo na mawaidha katika mahubiri yake yote, lakini ameahirisha sehemu kubwa zaidi za maelezo na mawaidha hadi katikati na hadi mwisho. Waebrania 7:1 hadi 10:18 ni msingi thabiti wa ufafanuzi kuhusu kazi ya ukuhani ya Yesu na umuhimu wake. Sasa, kuanzia 10, 19 hadi mwisho wa mahubiri, tunafika kwenye sehemu ndefu ya mawaidha.

Sehemu ya kwanza ndani ya himizo hili, 10:19 hadi 25, ni muhimu sana. Mwandishi ameangazia hili kwa wasikilizaji wake kwa sababu lugha ya 10:19 hadi 24 inarudi haswa kwa lugha ya Waebrania 4:14 hadi 16, himizo lililotangulia neno hili kuu kuhusu ukuhani wa Yesu. Kwa kufanya hivyo, kimsingi anabainisha moyo wa himizo lake kwa wasikilizaji kushikilia ungamo au maungamo ya tumaini lao katika Kristo na kuendelea kusogelea kwa ujasiri kwa jumuiya ya Kikristo, ambapo kiti cha enzi cha neema, kiti cha enzi cha Mungu, kinaweza pia kukaribiwa.

Ikirejelea himizo la 4:14 hadi 16, Waebrania 10:19 hadi 25 inaeleza itikio linalofaa kwa zawadi ya gharama kubwa ya Kristo ya kumfikia Mungu lakini inaongeza mkazo hasa katika kipengele cha jumuiya cha mwitikio huu, umuhimu wa kutokuacha kukusanyika kwa Wakristo pamoja. Mkusanyiko huo pia ni pale mtu anapokaribia kiti cha neema. Waebrania 10, 26 hadi 31 inaunga mkono himizo hili chanya kwa kuonyesha matokeo ya kutisha ambayo yangefuata itikio lisilo la haki, lisilo la shukrani la kupuuza au kutupa zawadi za gharama kubwa za Kristo.

Inatafsiri kimkakati kuondoka kutoka kwa kundi kama dhambi ya kukusudia ambayo hakuna dhabihu iliyobaki. Katika 10:32 hadi 39, mwandishi anawaalika wasikilizaji kuendelea tu katika njia waliyokuwa wameifuata kwa ustadi sana nyakati za awali na kwa kiasi kikubwa walikuwa bado wakifuatilia na kuhitimisha kwa nukuu ya mamlaka ya kale inayothibitisha athari za manufaa, athari za salamu za kubaki waaminifu na imara, pamoja na athari za uharibifu za kurudi nyuma au kuanguka mbali. Mwandishi anawaalika waziwazi wasikilizaji wajihusishe na wale wanaoonyesha imani na kubaki waaminifu na thabiti badala ya wale wanaorudi nyuma.

Kutambua imani au tumaini kuwa sifa inayoongoza kwenye kuhifadhi nafsi huongoza mwandishi kisha kusitawisha maana na mkao wa imani katika sura ya 11. Hivyo, sura ya imani maarufu, encomium juu ya fadhila ya pistis au imani, inajitokeza kwa kawaida kutokana na himizo lililo katika 10:19-39. mfano, ambayo inaonyesha imani kikamilifu zaidi na kikamilifu zaidi.

Pia hutoa mfuatano wa mfuatano wa mawaidha yanayohusiana ya kudumu yanayoendelea kotekote katika sehemu iliyobaki ya sura ya 12. Hotuba hiyo inamalizia katika sura ya 13 kwa maagizo ya kiadili na mawaidha ambayo yanasitawisha jinsi mtu anavyopaswa kutimiza himizo la sura ya 12, mstari wa 28, yaani kwamba waamini washike shukrani ambayo kwayo wanamwabudu Mungu kwa njia nzuri. Utumishi wa pamoja, kuendelea kumwamini mlinzi wa Mungu, uaminifu kwa Yesu, na kuabudu vyote ni vipengele muhimu vya udhihirisho huu wa shukrani kwa yale ambayo waumini wanapokea wakati wa mtikiso wa eskatolojia, yaani kuingia katika ufalme usiotikisika.

Baada ya kumaliza ujumbe ambao mhubiri alionya katika sura ya 5, mstari wa 11 ungekuwa mrefu na mgumu kutenguka, na sasa anatumia kweli ambazo amekuwa akifunua kwa hali ya msikiaji. Kwa hiyo, akina dada na ndugu, kwa kuwa kwa damu ya Yesu tuna ujasiri wa kuingia katika patakatifu kwa njia mpya na iliyo hai aliyotufungulia kupitia pazia, yaani, kupitia mwili wake, na kwa kuwa tunaye kuhani mkuu juu ya nyumba ya Mungu, na tukaribie kwa moyo wa kweli na uhakika wa tumaini, baada ya kuinyunyiza mioyo yetu kutoka kwa dhamiri mbaya na kuosha miili yetu kwa maji safi. Na tushikilie ungamo la tumaini bila kuyumbayumba, kwa maana yeye aliyeahidi ni wa kutegemewa; na tuangaliene sisi kwa sisi kwa mlipuko wa upendo na matendo mema, wala tusiache kukusanyika pamoja, kama ilivyo desturi ya wengine, bali tuonyane; na kufanya hivyo zaidi kwa kadiri mwonavyo siku ile kuwa inakaribia.

Mwandishi anaangazia hapa mambo mawili muhimu ambayo walengwa wanayo sasa. Kwanza, ujasiri unahitajika ili kuingia mahali patakatifu. Pili, kuhani mkuu juu ya nyumba ya Mungu anapaswa kuwasukuma mbele katika safari yao ya Kikristo.

Wamepewa kile ambacho watu wasio na enzi iliyotangulia wamefurahia, utakaso utakaowaruhusu kuvuka vizingiti, si vya dunia tu, bali patakatifu pa mbinguni na patakatifu pa patakatifu, na kusimama katika uwepo wa Mungu. Umiliki wa waamini sasa wa idhini ya kuingia patakatifu unakumbuka kuingia kwa Kristo mapema katika patakatifu, haswa kama mtangulizi wetu. Yesu alipita nyuma ya pazia, na tumaini la waumini ni mshikamano unaowaweka kushikamana naye na hatima yao.

Sasa, mwandishi anasherehekea ugunduzi wa njia hiyo mpya na ya uzima kupitia pazia, njia ya kuingia mahali patakatifu, ambayo hapo awali ilikuwa imefichwa chini ya agano la kwanza, na anasherehekea ukweli kwamba yeye na mkutano wake wameandaliwa kikamilifu kuvuka pia. Kwa kuzungumza kwa utukufu sana juu ya kumfikia Mungu na kupachikwa kwao katika nyumba ya Mungu, mwandishi anatafuta kukuza imani kwa waumini, akiwapa mwelekeo wa matumaini katikati ya changamoto zao. Hatima yao tukufu imehakikishwa maadamu wana ujasiri na ujasiri wa kuendelea mbele ndani yake.

Kutokana na faida wanazozifurahia, mwandishi anawataka waumini wasogee karibu. Hii ni kinyume cha kurudi nyuma, njia mbadala ya hatua iliyo mbele yao, ambayo mwandishi anahofia kuwa na baadhi ya wasikilizaji na ambayo anajua kwamba baadhi ya wengine wameanza kuidhinisha wanapojiondoa katika kukusanyika pamoja. Wamejitayarisha wenyewe kuja katika uwepo mtakatifu wa Mungu kwa kufaa manufaa za dhabihu ya Yesu, wakiwa wamesafishwa katika mwili na moyo pia kwa ajili ya kumkaribia Mungu kwa uhakika.

Damu ya Yesu, kwa kusema kwa mafumbo, imenyunyiza mioyo yao ili kuwasafisha na uchafuzi wa dhamiri mbaya, ambayo imekuwa mada ya msingi ya 9 mstari wa 1 hadi 10 mstari wa 18. Ishara ya nje na inayoonekana ya utakaso huu wa ndani ni kuosha miili yao kwa maji safi, ambayo inaelekea sana ni rejeleo la ubatizo, ambao ulitumika kama mlango wa ulimwengu wa Kikristo. Utumiaji wa mwandishi wa lugha safi katika hatua hii, kunyunyiza moyo na kuosha mwili kwa maji safi, pia utaimarisha tofauti na, kwa hiyo, mipaka kati ya wale walio ndani ya kundi la Kikristo na wale walio nje, ambao hubakia kuchafuliwa na kazi zilizokufa ambazo huonyesha maisha yao.

Kama watu ambao wametengwa na mchakato huu wa kipekee wa utakaso na kuwekwa wakfu, waamini si sawa na jirani zao tena bali wametofautishwa na jirani zao na Mungu mwenyewe. Na hilo ni kwa manufaa yao mengi, hata majirani wao wangejitahidi kadiri gani kuwafanya wahisi vinginevyo. Kusogea karibu ni pendekezo ambalo linakubalika kuwa lisilo wazi la hatua fulani, lakini angalau hutumika kuwaelekeza wasikilizaji kuelekea kubaki na jumuiya ya Kikristo ambapo Mungu anapatikana na kuendelea kuelekea lengo la hija yao ya Kikristo badala ya kukatisha safari yao.

Mwandishi pia anawaita wasikilizaji kwa mara nyingine tena kushikilia ungamo la tumaini lisiloyumbayumba, kama alivyokuwa amefanya hapo awali katika 3, mstari wa 6, na 4 mstari wa 14. Kurudiwa kunaonyesha umuhimu wa himizo hili la kushikilia imani kuu na matarajio ya utamaduni wa Kikristo, na vile vile kushikilia kukiri hadharani kwa maungamo ya Kikristo kwa njia ya tumaini linaloendelea na la hadharani kwa njia ya tumaini linaloendelea na la hadharani. uwekezaji kwa kila mwanachama kwa mwenzake. Mantiki ambayo mhubiri hutoa hapa kwa kushikilia ni uaminifu au kutegemewa kwa Mungu, yule ambaye ameahidi.

Hii, bila shaka, imekuwa mada kuu ya mahubiri hadi kufikia hatua hii, kutoka kwa kushindwa kwa kizazi cha Kutoka kutambua na kuheshimu kutegemewa kwa Mungu, iliyokuzwa katika sura ya 3, hadi uhakikisho wa Mungu kwa Ibrahimu kusaidia tumaini lake, lililotajwa katika sura ya 6, hadi uhakikisho wa Mungu kwa wasikilizaji wa mhubiri ili kuimarisha imani yao wenyewe katika sura ya 8, hasa kuhani wa Mungu kupitia Yesu Kristo. neno la agano jipya katika Yeremia 31 ambalo Yesu alianzisha. Mfano wa kizazi cha jangwani hasa umewaandaa wasikilizaji kutokosa kutambua kutegemewa kwa yule aliyeahidi. Pamoja na usadikisho wa ndani na ushuhuda wa hadharani kuhusiana na tumaini ambalo Yesu amewaletea, mwandishi

anahimiza uwekezaji unaoongezeka kila mara katika na kuwajali Wakristo wengine ili kuwasaidia katika safari yao ya mbele dhidi ya mkondo wa uadui wa ulimwengu.

Katika hatua hii ya kifungu, wasomaji wa tafsiri nyingi za Kiingereza watakumbana na tatizo. NRSV, kwa mfano, inatafsiri aya ya 24 ya sura ya 10 tukizingatia jinsi ya kuchocheana katika upendo na matendo mema. Mtu anaweza kulinganisha vivyo hivyo RSV, NIV, na hata toleo lililosasishwa la NRSVUE.

Kiyunani, katika hatua hii, anatupa tu, tuendeleo kuzingatia kila mmoja wetu kwa mlipuko wa upendo na matendo mema. Kusudi la kumfikiria mwingine sio kujua jinsi ya kumfanya mwingine aonyeshe upendo na kujiwekeza katika matendo ya wema kwa kiwango kikubwa zaidi. Aina hii ya tafsiri, kama vile mtu anavyopata katika NIV au NRSV, inahitaji kuagiza nje wazo la jinsi ya kuhamasisha katika maandishi kati ya hebu tuzingatie na sisi kwa sisi.

Kitenzi pekee katika Kigiriki, ingawa, ni kata naomen . Tuendeleo kuzingatia. Tuendeleo kutazamana na kutazamana.

Mmoja mwingine ni lengo la kitenzi hiki, na paroxysm au mlipuko wa upendo na matendo mema ni lengo au matokeo ya tendo. Mwandishi anamwita kila Mkristo kuwaangalia wanafunzi wenzake, kuwaangalia kwa karibu, katika mapambano yao, changamoto zao, na kuziona kwa kweli na matokeo ya kuwekeza kwao. Kuona kwa namna hii ni mahali pa kuzaliwa kwa kujali, ambayo huzaa kwa zamu kwa hatua ya makusudi ya kumsaidia mwingine kubeba mzigo wake na kushiriki katika mema ambayo Mungu anatamani kwa ajili yake.

Tafsiri bora, kwa hivyo, katika hali sawa ya utendaji itakuwa, wacha tuendeleo kutazama, kutazamana kweli ili tupendane na kufanya mema zaidi kwa kila mmoja. Hii inaungana na mawaidha ya mwandishi kote katika Waebrania kuunda aina ya mahusiano na miundo ya usaidizi ndani ya jumuiya ya Kikristo ambayo hufanya iwezekane, hata vyema, kustahimili kashfa na uadui kutoka nje badala ya kuacha upendo na ushirika na kuheshimiana kunako ndani ya kanisa. Waebrania 10 mstari wa 25 huimarisha jambo hili, kwa kutumia upingamizi ili kutofautisha mwendo mbaya wa kutenda na mwendo wenye faida, bila kuacha kukusanyika pamoja kwenu wenyewe bali kutiana moyo.

Sasa, mwandishi anajua kwamba baadhi, labda washiriki wachache sana wa kutaniko, wameanza kujiondoa. Uondoaji huo, hata hivyo, ni kinyume cha hisia zote za shukrani, ambazo zinahusisha kutangaza waziwazi deni la mtu kwa mtoaji na kumsifu hadharani mfadhili ambaye ametoa zawadi kubwa. Kujiondoa kwa wachache pia kunawakatisha tamaa wale waliosalia, na kudhoofisha azimio lao la kushikilia tumaini lao la gharama kubwa.

Pia hupunguza rasilimali za jumla za kikundi kusaidiana kustahimili. Badala ya kushindwa, wanahimizwa wawe wanyoofu zaidi katika kutiana moyo kushikana na kuwekeza nguvu na mali zao zaidi na zaidi. Mwandishi hapa kwa kimkakati tena anawakumbusha juu ya mwelekeo wa eskatolojia wa ungamo lao.

Siku, siku ya ujio wa pili wa Kristo, siku ya hukumu ya Mungu, inakaribia zaidi. Saa ya eskatolojia inapoendelea, mwamini anapaswa kuwa na bidii zaidi badala ya kuwa na bidii kidogo, kwa maana hii itakuwa siku ya malipo kwa waaminifu; kutafakari kwa ukaribu wake kunapaswa kusaidia kudumisha uvumilivu, kujitolea, na uwekezaji katika muda mfupi. Pia itakuwa siku ya adhabu kwa kinyume chake, kwani kifungu kifuatacho kitakua katika moja ya maonyo mazito ambayo mwandishi atawasilisha.

Mwandishi anaunga mkono himizo lake chanya kwa kuzingatia njia mbadala, kurudi kwenye mtindo wa maisha ambao majirani wasioamini wangeukubali, na kujiondoa katika ushirika unaonekana na ushirika wa Kikristo. Mhubiri anafanya hivyo kwa lugha inayokumbusha sana Waebrania 6, mstari wa 4 hadi 8. Anakemea hatua ya kitendo kama kuonyesha kutokuwa na shukrani kuu, ambayo hatimaye ni ya hasara kwa sababu inaongoza kwenye fedheha ya milele na hatima mbaya zaidi kuliko kifo. Maana kama tukiendelea kutenda dhambi kimakusudi baada ya kuupokea ujuzi wa ile kweli, haibaki tena dhabihu kwa ajili ya dhambi, bali kutazamia kwa hofu hukumu ya Mungu na moto mkali unaokaribia kuwateketeza wapinzani.

Yeyote anayevunja sheria ya Mose hufa bila huruma kwa neno la mashahidi wawili au watatu. Je, watahesabiwa kuwa wanastahili adhabu mbaya zaidi kiasi gani wale wanaomkanyaga Mwana wa Mungu chini ya miguu yao na kuiona kuwa ya kawaida damu ya agano ambayo kwayo walitakaswa na kuitukana roho ya upendeleo? Kwa maana tunamjua yule aliyesema, Kisasi ni changu mimi. nitalipa.

Na tena, Bwana atawahukumu watu wake. Jambo la kutisha ni kuanguka katika mikono ya Mungu aliye hai. Kile mwandishi anachofikiria hapa kwa dhambi katika kifungu, ikiwa tutaendelea kutenda dhambi kimakusudi, kimewekwa na sura ya 10, mistari ya 24 na 25.

Hili si rejeleo la jumla la dhambi zinazoendelea ambazo mwamini anaweza kuhangaika nazo, lakini hasa zaidi, ni marejeleo ya matendo ya wale ambao, licha ya kujua ukweli wa ukombozi na tumaini ambalo Mungu hutoa, hata hivyo huchagua faida za muda za kujificha au kuacha uhusiano wao na jumuiya ya waumini na pamoja na Kristo. Watu kama hao wanapendelea urafiki wa wakosaji na starehe ya kitambo ya kukubalika kati ya wakosefu kuliko magumu ambayo watu wa Mungu wanapaswa kustahimili katika ulimwengu huu kwa sababu ya uadui wa wakosefu. Mwandishi anaposema tukiendelea kutenda dhambi kwa kukusudia au kwa makusudi, anarejelea tofauti iliyowekwa katika Torati, hasa katika Hesabu sura ya 19, aya ya 22 hadi 31, kati ya dhambi zinazotendwa bila kukusudia ambazo kuna dhabihu

zilizoamriwa na zile zinazofanywa kwa kiburi au kwa mkono wa juu ambao kuna adhabu tu.

Wanaadili wa Kigiriki na Kirumi pia hushutumu makosa ya kimakusudi kuwa yanastahili adhabu kali zaidi. Mhubiri anasisitiza kwamba kujitenga na jumuiya ya Kikristo kunachaguliwa kwa hiari, kuchaguliwa kwa makusudi, si kwa kulazimishwa na nguvu kutoka nje. Mwenye kasoro au mwamini mwoga haruhusiwi starehe ya kufikiri kwamba anajitoa kwa hitaji la kimatendo anapoficha uhusiano wake na Yesu.

Mwenendo kama huo unasalia kuwa ukiukaji wa hiari, wa makusudi wa mkataba, sheria ya ulimwengu wote ya kuwa na haki na shukrani kwa wafadhili wa mtu. Mwandishi anaposema hapa kwamba haibaki tena dhabihu kwa ajili ya dhambi, anarudia lugha ambayo ametumia tu mistari michache mapema katika sura ya 10, mstari wa 18. Hapo, uthibitisho wa kwamba hakuna dhabihu tena kwa ajili ya dhambi ulitoa uthibitisho wa msamaha wa hakika na utakaso wa dhamiri iliyotolewa na Yesu.

Hata hivyo, sasa lugha hiyo hiyo inatumiwa ili kukazia umuhimu wa kudumisha uhusiano huo pamoja na Mungu kupitia Yesu. Hii sio tu kwa sababu ya asili ya mara moja ya kujitoa kwa Yesu mwenyewe, toleo ambalo halipaswi kurudiwa tena, lakini pia kwa sababu ya dharau kubwa kwa Mungu na kwa Yesu mpatanishi, na kwa damu ya Yesu yenyewe ambayo ingetolewa na mtu anayefikiria zawadi kama hizo na uhusiano kama huo haustahili gharama ya kuhifadhi. Kilichobaki kwa watu kama hao ni hukumu ya Mungu, tarajio la moto mkali karibu na kuwateketeza wapinzani, kama mwandishi anavyoiweka katika mstari wa 27.

Mwandishi anatumia lugha ya Isaya 26, mstari wa 11, ambapo tunasoma kwamba wivu utawachukua watu wasio na elimu, na moto utawala watesi. Lakini mwandishi wetu ameikuza lugha hii ya kibiblia ili kuongeza taswira. Wivu sasa anaelezea moto wenyewe kama moto wa bidii.

Matokeo yanawasilishwa yakiwa yanakaribia zaidi matumizi ya mwandishi wa kitenzi cha Kigiriki tulivu chenye kiima badala ya kitenzi kijacho tu, moto wa bidii ambao uko karibu kuwateketeza wapinzani, ambao unakaribia kuwateketeza wapinzani. Wale wanaokataa mwendo uliopendekezwa na mwandishi, na tuendeleo kusogea karibu, wajikute wakati huo wanakabiliwa na matarajio mabaya ya hukumu, ukweli unaokuja, ambao ukali wake unaongezwa na hoja ndogo hadi kubwa zaidi ambayo mwandishi anaendelea kuwasilisha katika aya ya 28 na 29. Jambo dogo zaidi katika hoja hii linatokana na Kumbukumbu la Torati 17, tokeo la hiari katika aya ya 6 ya Musa. kutekelezwa kwa ushahidi wa mashahidi wawili au watatu.

Msingi ambao haujasemwa katika hoja hii ni kwamba Yesu anastahili heshima kubwa kuliko Musa, msingi ambao ulikuwa umeanzishwa mapema kabisa katika Waebrania katika sura ya 3, mstari wa 1 hadi 6. Hitimisho la mwandishi, lililoonyeshwa kwa namna ya swali, hutokeza adhabu kubwa zaidi kwa ukiukaji wa kimakusudi wa

kifungo kipya kati ya Yesu na waamini, ikimaanisha kwamba basi hatima ni mbaya zaidi kuliko kifo. Mwandishi anawasilisha kujiondoa katika kujitolea thabiti kwa kikundi katika masharti magumu kabisa katika jaribio la kufanya hatua kama hiyo ya kuogofya kiasi cha kutofikirika. Ni kana kwamba anasema, angalia unafanya nini hasa ikiwa unajiondoa kwenye kikundi ikiwa unathamini zaidi kukubalika kwa jirani yako kuliko upendeleo wa Mungu.

Kozi hii inaonyeshwa kama shambulio la mara tatu kwa heshima ya Mungu, haswa mbaya kwa sababu shambulio kama hilo linakiuka uhusiano wa mlinzi na mteja, halirudishi shukrani bali tusi kwa mfadhili wa Mungu. Kwanza, mwasi-imani ni yule ambaye amemkanyaga Mwana wa Mungu. Kikumbusho cha kwamba cheo cha Yesu ni Mwana wa Mungu, ambacho kimeonekana kote katika mahubiri, vyote viwili vinazidisha hali ya unyonge wa kosa na kuweka dharau ndani ya muktadha wa heshima ya Mungu mwenyewe na, kwa hiyo, azimio la kudhaniwa la Mungu la kupata uradhi kutoka kwa wakosaji.

Pia ni taswira ya kejeli na isiyofaa iliyobuniwa kuwafanya wasikilizaji kuogopa kutekeleza dharau kama hiyo. Hakika, yule anayeweza kudharauliwa sasa na hivyo kukanyagwa ni yule ambaye miguuni pake adui zake wote watawekwa chini ya upesi, kama mwandishi amedai katika Waebrania 1:13 na 10:13. Pili, mtu anayepeperuka ameiona kuwa najisi damu ya agano ambayo alitakaswa nayo, ambayo kwayo waumini walirejeshwa kwa uthabiti kwa upendeleo wa kimungu kwa gharama kama hiyo kwa Yesu kwa niaba yao. Hatimaye, yule anayeamua kwamba faida za mpatanishi, ambazo kuu zaidi ni kumfikia Mungu kama mlinzi, hazina thamani ya kutosha kustahimili dhuluma na dharau za jamii anatoa ushuhuda wa hadharani wa ukosefu huu wa thamani ikiwa wanajitenga na kundi la Kikristo na hivyo wanaikasirisha roho ya neema.

Tofauti hapa kati ya hubris na charis, kati ya dharau au tusi na upendeleo au tabia ya fadhili, haiwezi kuvutia zaidi. Hakika, kukutana na neema na ahadi ya kufadhiliwa na tusi mara moja haifai kabisa na ni upumbavu usioweza kuelezeka. Kwa hiyo, kushindwa kuvumilia ni jambo la aibu ndani yake na yenyewe kwa vile inapitisha ukosefu wa shukrani, uovu mbaya zaidi, lakini pia hubeba matokeo mabaya zaidi.

Ingawa faida zinazopatikana kwa upatanishi wa Yesu wenye gharama kubwa ni kubwa, madhara yanayotokana na kukataa kibali cha Yesu na kibali cha Mungu ni makubwa sana. Usadikisho wa kwamba mtu asiye na shukrani, na hata zaidi, yule anayerudisha tusi kwa upendeleo, anastahili adhabu ni jambo la kawaida katika karne ya kwanza. Changamoto kwa heshima ya Mungu na Mwana hutokeza uthibitisho wa Mungu wa heshima yao katika adhabu ya mkosaji.

Kukuza ukubwa wa kosa hakika pia ni athari ya maelezo haya mara tatu ya shtaka katika sura ya 10, aya ya 29, na pendekezo kwamba hakuwezi kuwa na adhabu ya kutosha kwa chuki kama hiyo. Mwandishi anaunga mkono uhakika wa adhabu hiyo

kwa kukariri kutoka Kumbukumbu la Torati 32, Wimbo wa Musa. Mada kuu ya Kumbukumbu la Torati 32 ni ukweli kwamba Mungu hulipiza kisasi ukiukwaji wa heshima yake, na hivyo tunasoma katika Waebrania 10, mstari wa 30 na 31, Kwa maana twamjua yeye aliyesema, Kisasi ni juu yangu mimi, mimi nitalipa.

Na tena, Bwana atawahukumu watu wake. Kisasi ni changu; Nitailipa kama kisomo cha Kumbukumbu la Torati 32, mstari wa 35, nikichanganya usomaji wa Kiebrania na Kigiriki wa mstari huo. Katika muktadha wayo wa asili, hii ilikuwa ahadi ya Mungu ya kuwatetea watu wake baada ya kukanyagwa na adui zao.

Hata hivyo, hapa inakuwa onyo linaloelekezwa kwa watu wa Mungu. Somo linalofuata, Bwana atawahukumu watu wake, limetolewa kutoka katika mstari ufuatao, Kumbukumbu la Torati 32, mstari wa 36. Tena, katika muktadha wake wa awali, maana ni kwamba Mungu atawatetea watu wake.

Bwana atawatetea watu wake na atawahurumia, ndiyo aya kamili katika Kiebrania. Hata hivyo, kitenzi cha Kiebrania cha kuthibitisha, kinatafsiriwa kuwa hakimu katika Septuagint, tafsiri ya Kigiriki ya Kumbukumbu la Torati. Ingawa kitenzi cha Kigiriki krinane kinaweza pia kumaanisha kuthibitisha, tafsiri inafungua uwezekano wa kusoma mstari huo, kama vile mwandishi wetu, kama onyo la hukumu ya Mungu inayokuja kwa watu wake mwenyewe.

Hitimisho hili basi linawatia nguvu wasikilizaji kwamba hatari kuu wanayokabiliana nayo ni kukutana na Mungu akiwa hakimu, wasiendeleo kuvumilia manyanyaso na kukataliwa na jirani zao, kwani kwa hakika, ni jambo la kutisha kuanguka mikononi mwa Mungu aliye hai. Kwa vile mwandishi amebadilishana kati ya mwito wa woga na wito wa kujiamini kabla ya mahubiri haya, pia sasa anafuatilia onyo la kutisha la 1026-31 na mambo ambayo yangesaidia kuwa na ujasiri ikiwa wanaohutubiwa wataendelea. Zikumbukeni siku zile za kwanza, mlipokwisha kutiwa nuru, mlistahimili mashindano makubwa ya mateso;

Kwa maana mliwahurumia wale waliofungwa, mkakubali kwa furaha kunyakuliwa kwa mali zenu, mkijua wenyewe kuwa mna mali iliyo bora zaidi, idumuyo. Rufaa kwa mafanikio ya zamani ya kikundi mara nyingi yalitumika kama msingi wa kutia moyo kwa juhudi za siku zijazo. Kwa mfano, kwenye kilele cha Agricola ya Tacitus, jenerali wa Kirumi anakusanya askari wake kwa maneno haya: Barabara ndefu ambayo tumesafiri, misitu ambayo tumepitia njia yetu, mito ambayo tumepita, yote yanatuletea sifa na heshima maadamu tunakaza macho yetu mbele.

Ningenukuu mifano ya majeshi mengine ili kukutia moyo. Kama mambo yalivyo, unahitaji tu kukumbuka heshima zako za vita, uliza tu macho yako mwenyewe. Athari ya balagha ya hotuba kama hiyo ni mara tatu.

Kwanza, rufaa inaleta hali ya kujiamini, ikithibitisha kwamba, kama vile kikundi kilifanikiwa kufanya kile kilichohitajika hapo awali, kingekuwa na rasilimali na stamina ya kufanikiwa tena. Pili, kuna kusita kuacha biashara ambayo mengi tayari yamewekezwa. Tatu, jumla hutia hisia ya woga kwa wasikilizaji, ili mafanikio na heshima ya awali yasije ikaharibiwa na kushindwa kutenda na kudumu katika wakati uliopo.

Mwandishi wa Waebrania, katika kuvuta usikivu wa mzungumzaji kwenye uvumilivu wao wa awali na hatua ya uaminifu, anatumia nguvu tatu za mbinu hii ya balagha. Tayari tumechunguza kifungu hiki katika sehemu ya utangulizi kutoka kwa mtazamo wa hali halisi ya zamani ya jumuiya hii. Hapa, tunahitaji tu kujihusisha na matumizi ya balagha ya kipindi ambacho mwandishi anakiweka.

Inatoa kielelezo cha ajabu cha uaminifu ambao Mungu huheshimu na thawabu. Inatoa uthibitisho kwamba wasikilizaji wanaweza kweli kustahimili, kwa kuwa wamethibitisha uwezo wao wa uaminifu katika uso wa uadui hapo awali. Vipengele viwili vya kifungu vinastahili tahadhari maalum.

Mwandishi anapoandika, mlivumilia shindano kubwa la mateso; anafasiri uzoefu wa awali wa msikilizaji wa fedheha na unyanyasaji, uzoefu ambao hapo awali uliashiria kutengwa kwao, si kama uzoefu wa bahati mbaya wa kudhulumiwa bali kama shindano kubwa. Kupitia taswira ya riadha, anageuza uzoefu wa fedheha na kutengwa kuwa shindano la kupata heshima, shindano ambalo hushinda kwa kuendelea kupigana, na si kwa kukubali chini ya shinikizo. Sitiari hizo za riadha ni za kawaida katika fasihi za tamaduni za watu wachache za wakati huo, iwe ni maandishi ya falsafa ya Wagiriki na Waroma, maandishi ya Kiyahudi, au maandishi ya Wakristo wa mapema.

Na mafumbo haya ni njia ya kupindua, hata kugeuza, ujumbe ambao watu wa nje wanataka kuwasiliana kupitia upinzani na uadui wao. Mwandishi atarudi kwenye uwanja huu wa mafumbo kwa urefu zaidi katika sura ya 12, mstari wa 1 hadi 4. Hapo, wasikilizaji watahimizwa kuona maisha yao katika ulimwengu huu kuwa pambano dhidi ya dhambi na dhidi ya wenye dhambi, kujitahidi kupata tuzo la ushindi, tumaini lililowekwa mbele yao, wakishiriki katika uwazi wa wengi ambao wameshindana kwa uhodari na mafanikio katika historia yote. Ninazungumza hapa juu ya wingu la mashahidi, ambalo labda limetafsiriwa vyema kama wingu la watazamaji ambalo mwandishi huunda katika gwaride lake la mifano ya imani katika sura ya 11.

Ni kwa ajili ya idhini ya wingu kama hilo la watazamaji kwamba wasikilizaji watahimizwa kushindana badala ya kuwafurahisha wapinzani wao, majirani wao wenye uadui, kwa kujitoa. Mwandishi pia anaangazia hapa uzoefu kwamba angalau baadhi ya waumini waliteseka kutokana na kunyakuliwa kwa mali zao, wakikumbuka jinsi walivyokubali jambo hili kwa furaha, wakijua wenyewe kuwa na wema mkubwa na wa kudumu. Mali ambazo ni za ulimwengu unaonekana wa kidunia ni wa

thamani ndogo kuliko zile zinazotolewa katika ulimwengu wa mbinguni kwa usahihi kwa sababu ni ulimwengu wa mbinguni pekee ndio utakaodumu au kuokoka kuondolewa kwa eskatolojia kwa vitu vinavyoweza kutikiswa.

Kama vile mwandishi amedokeza katika sura ya 1, aya ya 10 hadi 12, na ataeleza tena waziwazi katika sura ya 12, mistari ya 26 hadi 28. Mali za kidunia huleta heshima na starehe ya muda tu. Kwa hiyo waumini wameitwa kuziweka nyoyo zao kwenye mali bora na ya kudumu waliyowekewa katika mji wao wa kudumu, wenye kudumu.

Mwandishi hubadilisha matendo na dhamira ya awali ya waliohutubiwa, matendo yao ya awali ya ujasiri na ukarimu kuelekea mtu mwingine kwa mwenzake, kuwa sababu za kusifu na kujistahi ili kuwasukuma kuendelea katika mwendo uleule wa kutenda. Kwa hiyo mwandishi anaendelea kuwasihi katika mstari wa 35 na 36. Msiutupe ujasiri wenu, ambao una thawabu kubwa, kwa maana mnahitaji saburi, ili kwamba, mkiisha kuyafanya mapenzi ya Mungu, mpate ile ahadi.

Ujasiri, parrhesia katika Kigiriki, imekuwa mada katika mahubiri yote. Kwa upande mmoja, inazungumza juu ya ujasiri wa walengwa kuhusiana na ufikiaji wazi kwa Mungu aliyepatanishwa kupitia Kristo. Wale ambao sasa wanaonyesha ukosefu wa uaminifu-mshikamanifu na kutomheshimu Mwana bila shaka wako katika hatari ya kutupa ujasiri huo.

Pia inarejelea, kwa njia inayosaidia, tamko la wazi la wanaohutubiwa la tumaini lao lililoonyeshwa katika uvumilivu wao wa mbinu za kuaibisha za jamii, ujasiri ambao ulienea hata kwa uhusiano wao wa wazi na wale walioteuliwa zaidi na jamii yao kwa mbinu zake za kudhibiti upotovu. Baada ya kuelimishwa, walionyesha hadharani kwa uwazi na kwa uhakika umuhimu wa zawadi walizopokea kutoka kwa Mungu kupitia Kristo na baraka ambazo bado walikuwa wanazitumainia. Kuendelea hivyo kuonyesha ujasiri mbele ya kukataliwa na jirani zao kunamaanisha pia kuweka ujasiri walio nao kuhusu kumkaribia Mungu kwa uhakika na kuingia katika uwepo wa Mungu mwishoni mwa nyakati.

Kwa hivyo mwandishi anahimiza uvumilivu, azimio endelevu, na ujasiri mbele ya upinzani na hasara ili hadhira iweze kuingia katika thawabu ambayo wao pia, tayari wamewekeza pesa nyingi. Mwandishi anazungumza hapa kana kwamba sehemu kubwa ya uwekezaji unaofanywa tayari iko nyuma yao. Wamefanya mapenzi ya Mungu na sasa lazima washikilie tu hadi wapate thawabu yao.

Ukaribu wa zawadi na, kwa hivyo, muda mfupi uliosalia katika shindano hili ni sifa muhimu ya mkakati wa mwandishi kote. Hapa, katika Waebrania 10, mistari ya 37 na 38, mwandishi anatumia lugha ya kimaandiko kusesitiza kwamba muda uliosalia kabla ya kuingia katika thawabu yao umefupishwa sana. Hisia hii itaimarishwa na gwaride refu la mashujaa wa imani katika Waebrania 11, likiwakumbusha wasikilizaji ni muda

gani shindano hili limekuwa likiendelea na ni kwa muda gani wameingia kwenye orodha.

Kama tunavyosoma basi katika mistari ya 37 na 38, kwa maana bado kitambo kidogo sana, yule ajaye atakuja wala hatakawia, na mwenye haki wangu ataishi kwa msingi wa imani, na akirudi nyuma, roho yangu haifurahii naye. Mwandishi amejishughulisha na mkusanyiko wa ubunifu wa maandiko katika kifungu hiki. Kwanza, anaazima kifungu hicho kwa muda mfupi sana kutoka kwa Isaya 26, mstari wa 20, ili kuongeza maana ya kukaribia kwa siku ya thawabu na hukumu.

Katika muktadha wao wa awali, maneno hayo yanataja urefu wa wakati ambao watu wa Mungu wanaagizwa kujificha katika vyumba vyao mpaka adhabu ya Mungu kwa wakaaji wa dunia itimie. Katika muktadha huu mpya, maneno yanatumika kusesitiza ukaribu wa kutembelewa ujao kwa Mungu au Kristo na kuwezesha kudumisha kujitolea kwa muda mfupi tu. Pia inatia nguvu kwa wasikilizaji hisi ya kuwa kwenye kizingiti cha urithi huo, pale ambapo kizazi cha nyikani kilipoyumba na kuwa kielelezo cha milele cha kutoaminiana na kutotii.

Sehemu iliyobaki ya kifungu hiki ni urejeshaji wa hali ya juu wa Habakuki 2, mistari ya 3 na 4, na mtu anaweza kweli kuona hatua kidogo hapa kutoka kwa maandishi ya Kiebrania ya Habakuki hadi tafsiri ya Septuagint ya Habakuki hadi aina ya toleo lililoandikwa upya ambalo mwandishi wa Kiebrania hutoa, na kufanya nyenzo hiyo kutoka kwa maandiko kufaa zaidi kwa mahitaji yake ya kichungaji. Katika Biblia ya Kiebrania, Habakuki 2, mstari wa 3 na 4 inasomeka, Kuna maono kwa wakati uliowekwa. Inazungumza juu ya mwisho, na haisemi uwongo.

Ikiwa inaonekana kuchelewa, isubiri. Hakika itakuja wala haitakawia. Angalia kiburi.

Roho yao haiko sawa ndani yao, lakini mwenye haki anaishi kwa imani. Kama tungenesoma hilo katika toleo la Septuagint, tafsiri ya Kigiriki ya Habakuki 2, 3, tungepata tofauti kubwa. Bado kuna maono ya mwisho, nayo yatakuja kujulikana hatimaye na si bure.

Ikiwa yeye au akikawia, mngoje yeye au yeye, kwa maana yule anayekuja atakuja na hatakawia. Katika Kiyunani, kuna utata fulani katika viwakilishi kuhusu kama inapaswa kusomwa kama ilivyo, kurejelea maono, au kama yeye, akitazama mbele kwa mtu anayekuja. Kwa kweli, tafsiri ya Kiyunani inabadilisha lugha hivi kwamba hatungojei maono yajayo, lakini sasa kwa kweli kwa moja yajayo, takwimu fulani katika siku zijazo.

Na kisha katika mstari ufuatao, Habakuki 2, 4 katika Septuagint, Kama akisita-sita, nafsi yangu haina furaha naye, bali mwenye haki ataishi kwa imani. Kilichokuwa katika toleo la Kiebrania la andiko hili ni kwamba karipio la mwenye kiburi linageuzwa kuwa taarifa kuhusu yule anayekuja, yaani kwamba anayekuja

akionyesha woga, hatampendeza Mungu. Njia ambayo mwandishi wa Waebrania ameitafsiri ni tofauti na zote mbili.

Ajaye atakuja wala hatakawia. Na mwenye haki wangu ataishi kwa imani. Naye akisita-sita, nafsi yangu haipendzwi naye.

Mwandishi wa Waebrania amebadilisha mpangilio wa nusu ya kwanza ya Habakuki 2:4 na nusu ya pili ya Habakuki 2:4 kama ilivyosimuliwa katika toleo la Septuagint. Kwa hiyo, akirudi nyuma, hatumiki tena kwa yule anayekuja bali wale wanaongojea ukombozi wa Mungu, watu waadilifu. Wale wanaongoja ukombozi wa Mungu na imani na uimara wataishi.

Mwenye haki wangu ataishi kwa imani, na wale ambao mioyo yao inazimia, wale wanaorudi nyuma, hawatampendeza Mungu. Mabadiliko haya hutumikia moja kwa moja lengo la kichungaji la mwandishi. Andiko la Habakuki sasa linatumika kueleza mienendo miwili ya hatua: ile ya kutumaini na kubaki imara na ile ya kurudi nyuma.

Ya kwanza yanaongoza kwenye uzima, na ya mwisho inalanyiwa na Mungu, ambaye hafurahii wale wanaofuata njia hiyo. Waebrania 10 mstari wa 39 kisha inahitimisha sehemu hii kwa kutunga kinyume kwa kutumia maneno mawili muhimu kutoka Habakuki 2, 4, kurudi nyuma na imani. Sisi si miongoni mwao wanaorudi nyuma kwenye upotevu, bali sisi ni miongoni mwa wale walio na imani kwenye kuhifadhi uzima.

Tafsiri ya mwandishi tena ya vile vifungu viwili katika Habakuki 2, 4 inamruhusu kutofautisha kati ya makundi mawili na mali zao: wale wanaoonyesha uaminifu na uthabiti, wanaohifadhi maisha yao, na wale wanaoonyesha woga na kutoaminiana, wanaoanguka katika uharibifu kwa sababu wanarudi nyuma mbele ya uadui wa wenye dhambi kwa namna ya kizazi cha jangwani. Mwandishi huwaweka wazi wasikilizaji ili wajitambulishe na kundi la kwanza, sio hata kidogo ili kuepuka hatima ya kundi la pili. Katika Waebrania 10:19 hadi 39, mhubiri amejaza nguvu kubwa ya usemi katika sehemu iliyolenga sana ya kifungu.

Katika mistari hii 21, amejaza mavutio kadhaa kwa hisia za wasikilizaji. Kusonga kati ya ujasiri na woga katika 10:19 hadi 25, mhubiri ametafuta kuwafanya wasikilizaji wajisikie ujasiri kuhusiana na kumfikia Mungu wanaposhikilia na kuitikia vyema yale ambayo Yesu amewafanyia kwa niaba yao. Mhubiri anafuata hili kimkakati kwa kusihi hisia ya woga katika mistari 26 hadi 31 ili kuongeza chuki ya wasikilizaji kutenda katika hali zao za sasa kwa njia yoyote ambayo ingeonyesha kutojali au kumvunjia heshima mfadhili wao wa kiungu.

Ameifuata hili kwa zamu kwa kusihi tena tumaini katika mistari wa 32 hadi 36 kwa kusihi kielelezo cha zamani cha wasikilizaji wenyewe, akionyesha kwamba tayari wamefanya yale ambayo Mungu anathamini na kuheshimu, na ikiwa wanaendelea tu

kufanya hivyo, kwa hakika watafika kwenye mwisho mwema ambao Mungu ameahidi kwa ajili yao. Mwandishi pia amejaza sehemu hii na rufaa kwa mabishano ya kimantiki, haswa chini ya vichwa vya faida, haki, na uwezekano. Mwandishi ameendelea kuwaalika wasikilizaji kupima mibadala iliyo mbele yao na kubainisha ni ipi itafaa zaidi.

Anawahimiza kotekote katika mistari hii 21 washike mali ya milele na mahusiano yenye manufaa ya milele ambayo wameanza kufurahia na kuwa tayari kuendelea kudhabihu vitu vya muda na urafiki wa wale wanaomkataa Mungu na Mwana wake ili wapate thawabu za milele, wakiwa wamefanya maamuzi yenye hekima katika hali zao za sasa. Anaongeza mazingatio ya uadilifu, haswa mazingatio ya kile kinachostahili kwa wale ambao wamemnufaisha mtu. Hivyo, anawahimiza wasikilizaji waepuke matendo ambayo yangeonyesha ukosefu wa heshima kwa viumbe wenye kuheshimika na wenye nguvu zaidi katika ulimwengu au kutokuwa na shukrani kwa wale ambao wamejitolea yote yao ili kupata manufaa yenye thamani ya milele kwa wasikilizaji.

Mwandishi anaongeza zaidi masuala ya upembuzi yakinifu. Watazamaji wamevumilia kabla na chini ya hali ngumu zaidi. Historia yao wenyewe inaonyesha kwamba wanaendelea, wanaweza kuendelea kuvumilia kiasi cha kazi na uwekezaji nyuma yao.

Kwenda mbele hadi mwisho hakuwezi kuwa ngumu zaidi. Hatimaye, kwa kusisitiza kifungu kizima cha kifungu hiki, mwandishi amekuwa akiweka usikivu wa wasikilizaji ukilenga si katika changamoto zao za kila siku na kile kinachoweza kupunguza changamoto hizo, kana kwamba haya ndiyo mambo ya msingi, bali juu ya changamoto kuu ya kukutana na Mungu kwa mafanikio katika siku ya hukumu kama changamoto ya umuhimu wa kwanza. Hii, kwa upande wake, inaangazia kwa uwazi kabisa njia ya kila siku ya hatua ambayo wanapaswa kuchukua.

Sehemu hii ya mahubiri ya mwandishi pia inaendelea kuzungumzia changamoto fulani kwa hali ya waamini katika kila zama. Hasa, anatumkumbusha umuhimu wa kuwekeza katika ustahimilivu wa Wakristo wenzetu. Katika sura ya 10, mistari ya 24 hadi 25, anawasihi wasikilizaji wasijiondoe katika ushirika bali waendelea kuwekeza wenyewe, hasa katika kuwatia moyo dada na kaka zao ndani ya ushirika huo katika nuru ya siku inayokuja.

Katika sura ya 10, mistari wa 34, yeye anawasifu wasikilizaji kwa ajili ya njia ambazo wamewekeza kati yao katika siku zilizopita, hivyo wakitumaini kuchochea hatua yao ya kuendelea hadi wakati ujao. Haya yote yanatumkumbusha tena katika mahubiri haya kwamba uanafunzi wa Kikristo si jambo la kibinafsi, wala si jambo la kibinafsi. Wanafunzi binafsi mara nyingi hushindwa kwa sababu mikazo inayofanya kazi dhidi ya ustahimilivu wao na mivutano ya uvumilivu wao ni kubwa kuliko uwezo wao wa ndani wa kustahimili.

Mwandishi anatutwika jukumu la kufanya yote tuwezayo kusaidiana katika kukabiliana na mashinikizo hayo ili kila mmoja aweze kustahimili. Changamoto hii inatumika zaidi ya makutaniko yetu ya ndani kwa kanisa la kimataifa, hasa makanisa na mataifa ambapo majirani wa Wakristo na mara nyingi serikali zao hufanya kazi kwa bidii ili kuharibu kujitolea kwao kwa Yesu. Tunaposoma au kusikia katika mahubiri, tutazamane, tutazamane kweli kweli, mpaka mlipuko wa upendo na matendo mema ndio matokeo.

Tunaposoma haya, tunapaswa kukumbuka daima si dada na kaka walio karibu nasi tu bali familia yetu katika kanisa linaloteswa, dada na kaka zake mdogo zaidi Yesu, ambao kuingilia kati kwetu kwa wakati ufaao kwa kweli kunaweza kuwa jibu la maombi ambayo wamekuwa wakituma mbele ya kiti cha enzi cha neema. Mwandishi pia anatupa changamoto ya kuishi kwa njia ambayo kila wakati tunamheshimu mlinzi wetu wa kimungu na zawadi zake. Baada ya kupata ushirika wa karibu pamoja na Mungu na ujuzi wa mambo ambayo Mungu anakubali, tungemvunjia heshima ikiwa tutaruhusu kuogopa uadui wa ulimwengu kuzuie kutoa ushahidi wa yale ambayo Yesu ametufanyia au kufuatia hatua yoyote ambayo Mungu ametuita tufuate.

Ikiwa tunakokota miguu yetu kwenye njia ya msalaba kwa kujutia urafiki wetu na ulimwengu uliopotea, tunamvunjia tena heshima mtoaji na thamani ya urafiki wa Mungu. Tukianza kufikiri kwamba kumfuata Kristo kwa njia yote kunamaanisha kuacha kupita kiasi, tunaonyesha kwamba hatujali mapendeleo na faida ambazo kumfuata Kristo kumetuletea. Badala yake, maisha yetu yanapaswa kuonyesha thamani kubwa ya zawadi ambayo tumepokea, ambayo ina maana ya kuitikia Mungu kwa shukrani ambayo inatia ndani moyo, akili, mwili, na tamaa.

Ikiwa tunajali zaidi kuhusu mafanikio au heshima au kuwa na hekima kama ulimwengu huu unavyofafanua, ikiwa tunaendelea kufuata kanuni zake na kuweka matarajio yetu juu ya ahadi zake, tunamkanyaga Yesu. Tunaweka thamani ndogo sana kwa damu yake ikiwa tunakataa kutembea katika maisha ambayo alituweka huru kwayo. Tunatukana kibali cha Mungu ikiwa tunatafuta kwanza kupata kibali cha ulimwengu, kisha, kadiri ulimwengu utakavyoturuhusu, faida ambazo Mungu ameahidi.

Ikiwa wazo letu la kwanza ni kuweka majirani zetu, wafanyakazi wenzetu, au kibali cha raia wenzetu, na ikiwa tunatafuta kuishi maisha yetu ya Kikristo ndani ya aina za tabia au maneno ambayo hayatawaudhi wasioamini, tunaonyesha kwa maisha yetu ambao kibali chake ni muhimu sana kwetu, na tunamtukana Mungu. Ikiwa tutahudhuria kwa uwajibikaji kwa kila jambo lingine ambalo jamii yetu inatuambia ni muhimu na kisha kutoa kwa maswala ya kidini wakati wowote uliobaki, rasilimali, na nguvu, tunamwambia Mungu, zawadi na wito wako sio wa utaratibu wa kwanza wa umuhimu katika maisha yangu. Mwandishi wa Waebrania anaitua turuhusu uchaguzi wetu, matendo, na matamanio yetu yaakisi thamani ya kweli ya mambo na

kufuatilia ahadi za Mungu kwa nguvu zetu zote na uaminifu kamili, kujitolea thabiti, na imani, tusiruhusu kitu chochote cha kilimwengu kipoteze au kutucheleweshwa.

Tafakari ya ukuu wa zawadi ambazo tumepokea kutoka kwa Mungu pia hutoa dawa yenye nguvu dhidi ya majaribu. Kwa mwanga wa utakaso ambao Yesu amekamilisha kwa ajili yetu, ufikiaji wa karibu tulionao na Mungu, urafiki wa kila siku wa Roho Mtakatifu, na hatima ambayo Mungu ameweka kwa waaminifu. Je, tunataka kweli kujitoa kwa ajili ya dhambi yoyote hasa inayotusumbua kwa sasa, vyovyote itakavyokuwa? Je, tunataka kurudisha uchungu kwa Mungu, ambaye ametuzidishia wema? Kifungu hiki kinadokeza kwamba tupime thamani ya zawadi za Mungu na itikio ambalo shukrani inahitaji tunapokabili tatizo lolote zito au tunapotafakari tendo ambalo, ingawa ni rahisi au la faida au la kupendeza kwa muda mfupi, hata hivyo ni dhambi.

Pia tunaitwa kwa ujasiri katika kukutana kwetu na ulimwengu nje ya Kanisa. Kuna misukumo mingi ambayo inapunguza uhuru wa kusema, parrhesia, au ujasiri kwa maana ya maana yake katika jimbo la kidemokrasia la mji wa Kigiriki kuhusiana na ushuhuda wa Kikristo na ufuasi. Katika ulimwengu wa Magharibi, ubinafsishaji wa dini umetokeza utamaduni ambao usemi kumhusu Mungu inafaa tu katika maeneo fulani, makanisa, nyumba, na kadhalika.

Utengano wa kidini huleta hali ambayo uwekezaji fulani katika mambo ya kidini unafaa, ingawa ni wa hiari, lakini uwekezaji mwingi sana huzingatiwa kwa kutiliwa shaka. Uchu wa mali, mtazamo kwamba ulimwengu unaoonekana ndio ulimwengu wa msingi huzaa utamaduni ambao ni rahisi sana na kustarehesha kuzungumza juu ya maswala ya muda. Kwa hiyo, hali ya hewa, siasa, sinema, na kadhalika ni mada za mazungumzo ya mara kwa mara kuliko uzoefu wetu wa Mungu katika nyakati zetu za maombi na kutafakari, maendeleo yetu katika mapambano dhidi ya dhambi fulani, na mitazamo yetu ya changamoto na wito wa Mungu.

Vikwazo katika nchi nyingi zisizo za Magharibi ni vya kutisha zaidi. Kwa kuzingatia vizuizi vyovyote vile, neno la mwandishi wa Waebrania liko wazi. Usitupe ujasiri wako.

Au, ikiwa bado hujaonyesha ujasiri wako, gundua uhuru wako wa kutoa ushahidi kwa maneno na matendo kwa Mungu aliyekukomboa na kukukomboa, katika kila nyanja ya maisha yako.